

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2988/2024
28.01.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Соња Крнић, адвокат из ..., против туженог Јавног комуналног предузећа „Комуналац ЈП“, Инђија, чији је пуномоћник Тамара Протић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 943/24 од 12.06.2024. године, у седници одржаној 28.01.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 943/24 од 12.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 943/24 од 12.06.2024. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији П1 48/23 од 04.04.2024. године, којом је усвојен тужбени захтев, поништено решење туженог од 04.01.2023. године којим је отказан уговор о раду тужилји, обавезан тужени да тужилју врати на рад и да јој накнади трошкове спора од 150.750,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка.

Тужилја је поднела одговор на ревизију.

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11...18/20, у даљем тексту: ЗПП), и оценио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, као ни остале битне повреде одредаба парничног поступка због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилја је ... техничар са средњом стручном спремом и од 2017. године до 04.01.2023. године, била запослена код

туженог на неодређено време на пословима инкасанта који се бави доставом рачуна, сређивањем кућних бројева, пребацивањем рачуна са преминулих на живе кориснике, увођењем нових корисника и подношењем опомена пред утужење. Решењем туженог о отказу уговора о раду број .. од 04.01.2023. године, тужили је отказан уговор о раду број ... од 10.12.2018. године, са припадајућим анексима. У образложењу је наведено да је решење донето услед организационих промена код туженог због којих је дошло до престанка потребе за радом запослене, а да тужени није могао тужили да обезбеди рад на другим одговарајућим пословима према стручној спреми и радној способности. Пре доношења спорног решења о отказу уговора о раду није вршена било каква претходна контрола, ванредна контрола или надзор, против тужиле нису вођени дисциплински поступци, нити је било притужби на њен рад. Код туженог је било запослено пет инкасаната, који су сви имали дужи радни стаж од тужиле, а према тврђњи туженог, инкасанти раде тимски међусобним договором те се не могу вредновати посебно. Одлуком о изменама одлуке о броју извршилаца број 5897 од 23.12.2022. године број извршилачких позиција на радном месту инкасанта смањен са пет на четири. Истом одлуком повећан је број извршилачких позиција за помоћника на ауто смеђару са 12 на 20, за радника за одржавње комуналних објеката и комуналне опреме са 2 на 3 и грађевинског радника са 1 на 2 извршиоца. Наведена одлука је донета без измене Правилника о организацији и систематизацији послова код туженог. Као критеријум због којег је тужила проглашена за технолошки вишак примењена је висина трошкова отпремнине, с обзиром да тужила има мање радног стажа код туженог у односу на остале запослене на месту инкасанта. По основу седам уговора о раду, закључених у периоду од 23.12.2022. године до 23.03.2023. године код туженог су запошљавана нова лица на радним местима за која је прописана средња стручна спрема или нижа стручна спрема.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је применом одредбе члана 179. став 5. тачка 1. и члана 182. Закона о раду, оценио да је побијано решење о отказу незаконито, поништио решење и обавезао туженог да тужилу врати на рад, а другостепени суд је прихватио овакво становиште као правилно и на закону засновано. По оцени нижестепених судова, тужени је овлашћен да изврши организационе промене у броју извршилаца на одређеним радним местима, након што утврди да се посао на том радном месту могао обављати и са мањим бројем извршилаца, те је та оцена у искључивој надлежности туженог као послодавца. Међутим, у ситуацији када се одређени послови обављају од стране више извршилаца у складу са постојећом систематизацијом након што је одлуком смањен број извршилаца на радном месту инкасанта, одлуку о томе коме од више запослених на том радном месту ће бити отказан уговор о раду, тужени је морао да донесе на основу унапред одређених критеријума који искључују произвољност, волунтаризам и дискриминацију. Околност да тужила има најкраћи стаж код туженог, услед чега је тужени имао мањи трошак по основу исплате отпремнине, по правилној оцени нижестепених судова не може се сматрати оправданим и јединим критеријумом на основу којег ће се одредити коме од више запослених ће престати радни однос. Осим тога, да би отказ уговора о раду био законит потребно је да је за радом одређеног запосленог престала потреба у објективном смислу, тј. да је за обављањем послова које је запослени обављао престала потреба, а да послодавац није имао могућност да га распореди на друге послове за које запослени има стручне квалификације и радне способности, а из утврђеног чињеничног стања произлази да је само након девет дана од отказа уговора о раду тужили код туженог запослено друго лице на месту

благајника за који посао је прописана иста стручна спрема коју има и тужила, те да тужени није доказао да је покушао да примени могућност распоређивања тужиле на друго радно место у оквиру постојеће систематизације на којој је повећан број извршилачких радних места.

Врховни суд прихвата овакав закључак нижестепених судова као правилан и на закону заснован.

Цењени су наводи ревизије да је једини критеријум који је тужени могао да примени висина отпремнине коју треба да плати раднику који буде проглашен за вишак а да је она за тужилу била најмања јер је најкраће радила код туженог, али ови наводи нису основани с обзиром да је послодавац који на одређеном радном месту које се не укида, што је овде случај, намерава да смањи број извршилаца, у обавези је да пружи јасне параметре, тј. да примени објективне критеријуме на основу којих је утврдио да су баш ти запослени, у овом случају тужила, показали лошије резултате у раду, због чега баш њима радни однос треба да престане. Пре одлуке о томе којим ће конкретно запосленима престати радни однос, послодавац је дужан да спроведе правичан и транспарентан поступак процене свих околности које утичу на одлуку о томе коме од запослених треба да престане радни однос, што је у овом случају изостало.

Цењени су наводи ревизије да је туженом било економски исплатљивије да тужилу прогласи за вишак запослених јер је она код туженог радила краће од осталих радника на истом радном месту па је за њу отпремнина била најмања, али ови наводи не могу бити од утицаја на доношење другачије одлуке, с обзиром да околност о томе шта је туженом економски исплатљивије не може представљати критеријум за проглашење одређеног радника вишком, јер оцена о томе ко од радника представља вишак зависи од његових радних способности и залагања на раду.

Цењени су и остали наводи ревизије али нису посебно образлагани јер се њима понављају жалбени наводи.

Како тужени пре доношења отказа о раду тужили као технолошком вишку није спровео законит поступак у коме је утврђено да је баш тужила од свих радника на истом радном месту технолошки вишак, то је побијана пресуда потврђена применом одредбе члана 414. став 1. ЗПП, као у изреци пресуде.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић